

Anne-Baba İle Yaşanan Her An Nimettir!

Geçtiğimiz Pazar günü KOAH hastası olan babamın cihazları için gereken saf suyu temin ederek evlerine götürdüm. Yaşlılığın ve hastalıkların bedenlen çökerttiği anne ve babamın, giderek çocuk masumluğunu ve şefkatini celbeden hüznü ama nurlu ve mütebessim hallerini izledim.

Kendisi oruçlu olduğu halde evladına bizzat ikram için çırpınan, neredeyse lokmayı ağzına verecek kadar her şeyle ilgilenen, parkinson hastalığından titreyen elleriyle kendi yaptığı şerbeti bardağa doldurup uzatan annemi sevgi ve hayretle izledim. Bize eziyet gibi gelen ve sırf onu yormamak için kaçındığımız ne varsa aşkla ve şevkle yapmaya gayret ediyordu. Ben kaçındıkça o yeni şeyler vermeye çalışıyordu. Annelik yaşa ve zamana sığmayan bir erdem ve karakterdir. Anneciğimin bu yaşına kadar varlığına şükür ile içimden dualar ettim.

Akşam ezanı okunduğunda zaten abdestini bizden önce almış olan Babacığım hareketlendi. Ben de önceki hafta onun imamlığında kıldığımız namazın tekrarı için özlemle ama hastalığından dolayı endişeyle, yine cemaat yapalım mı baba diye sordum. İmamlığa takatim yok sen kıldırırsan olur oğlum dedi. O söyleyince benim için onurlu bir emir oldu. Burnunda oksijen veren ince hortum aparatı ile bir adım sağ yan gerimde namaz için durdu.

Kamete başlarken aslında iyiydim. Görev, mutluluk, babamın sağlığından endişe, şükür gibi duygu karmasıyla ama normal bir ciddiyetle kamet okumaya başladım. Derken birden sesim çatallaştı, titredi ve güçlkle devam edebildim. Namazı kılarken, sureleri okurken gözlerimde akacak gibi dolmuş yaşlar ve çatallaşan ses tonuyla biraz zorlanarak ilerledim. Kendimi toparlamaya çalışırken, doğrudan bakamasam da doğal görüş alanıma girdiği kadarıyla babamı da kolladığımı fark ettim. Her an bir yığılma veya denge kaybı olmasın endişesiyle sürdü bu durum.

Namazdan sonra bende oluşan bu duygu yoğunluğunu tanımlamaya çalıştığımda, neredeyse dede olacak yaşa geldiğim halde Anne-Babamın sağ ve görece sağlıklı olmalarından dolayı yaşadığım mutluluğun, ebeveynini daha erken yaşlarda kaybedenlere ve son deprem felaketinde vefat eden insanlarımıza karşı bu mutluluktan duyduğum mahcubiyetin, birisi her sene 3 aylarını aralıksız

oruçla geçiren, diğeri her ne durumda olursa olsun namazını terk etmeyen iki tatlı ebeveyn nimetine layık görülmenin verdiği sevinç ve şükür duygularının etkisinde kaldığımı söyleyebilirim.

Toplam 2 saat kadar süren bu ziyarette geçen zamanın asla boşa gitmediğine, hem maddi hem de manevi bereketiyle nasiplendiğime adım kadar emin ve huzurluyum. Onların duasına, mutluluğuna, mütevazı ikramlarındaki berekete, titrek sesle kıldırduğım vakit namazının huşu ve lezzetine elbette paha biçilemezdi.

Artık anı olan bu taze olayımı okurken, anne veya babasından kaybı olan ve zaten yüreği özlemle yanan dostlarımı incittiysem özür diler, helallik vermelerini beklerim. Bu yazıyı onlardan ziyade halen anne babasından biri veya ikisiyle beraber yaşayan, veya ayrı da kalsalar istediklerinde görüşebilen kardeşlerimiz için yazdım. Lütfen henüz yaşarlarken kıymetlerini bilelim. Onları birer Cennet ve sevap ağacı gibi görerek, her fırsatta hayırlı meyvelerini toplarcasına dua ve memnuniyetlerine çalışalım. Yapamadığımız büyük şeylere değil, basitte olsa onlar için önemli ve rızalarını kazandıracak taleplerine odaklanalım.

Aslında bu yaklaşım sadece anne babalarımız için değil, diğer aile üyelerimiz için de geçerli olmalı. Çünkü bizler her ne kadar Rabbimizden sıralı ve hayırlı ölümler dilesek de Takdir-i İlâhi gereği deprem, sel, yangın gibi afetler veya kazalar ile aniden vefat edip gitmeleri de mevzu bahis konusudur. Seven sevdiğini söylemeli, sevgi ve saygısını göstermelidir. Telafisi imkansız pişmanlıklar yaşamaktansa, icrasını hamt ve şükür ile andığımız güzel anılar biriktirsek daha iyi olmaz mı?

EYT Mevzusu Neden Bu Kadar Karıştı?

1999 yılında AnaSol-M Hükümetinin çıkardığı 4447 sayılı kanundan sonra Türkiye'deki bütün çalışanların kaderi bir daha düzelmeyecek şekilde kötüleşen bir ivmeyle değişti. Halkın gözünü boyamak ve ikna edebilmek için reform gibi süslü kelimelerin arkasından her zaman mevcudu geriye düşüren negatif eksiltmeler ve hak kayıpları çıktı. Bu emek düşmanı, faiz ve sermaye dostu politikalar işçi, memur, esnaf, çiftçi, emekli fark etmeden bütün kesimleri hedefine koyarak ezme

devam etti.

1999 yılında sadece emeklilik yaşı yükseltilmemiş, emeklilikte aylık bağlama oranları da düşürülmüştü. Türkiye'deki bütün Başbakanlar arasında gelmiş geçmiş en büyük emekçi dostu olan Merhum Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın başında olduğu Fazilet Partisi bu zulüm yasasını Anayasa Mahkemesine taşıyarak yürütmesini kısmen durdurmuş ve 2002 yılında son şeklini alan haliyle kademeli yaş ve prim sistemine geçilmesini sağlayabilmişti. 2002 yılındaki düzenleme yaşı yanı sıra SSK primlerinde de 5000 üzerine 950 güne kadar ilaveler yapılmasına neden olmuştu.

Bugünlerde Hükümetin Meclise sunduğu yasa teklifinde reklam ile vaat edilenin aksine, sadece normal emeklilik yaşını 1999 öncesine çekmesi, kademeli prim sistemini iptal etmemesi, eski yasada 3600 gün sigorta ile kadınlarda 50 erkeklerde 55 yaşında hak tanınan kısmi emekliliği de geri vermemesi, aylık bağlama oranlarını 1999 öncesine getirmemesi, halkta büyük bir hayal kırıklığına ve kızgınlığa yol açtı. Çünkü bizzat sayın Bakanın ve parti temsilcilerinin ısrarla söylediği 5000 gün prim şartına istinaden eksik olanlar kredi çekmiş, borca girmiş, kıymetli eşyalarını satmış ve SGK'ya doğum veya askerlik borçlanması adıyla ödemeler yapmıştı. Şimdi buna rağmen 5000 güne ilave çıkacak prim günlerini karşılamaları mümkün görülüyor. Zaten işsiz ve sıkıntı içinde bekleyen 240 bin EYT'li mağdura bir de işten çıkarılanlar ve borca girip bekleyenler de eklenince mağdur sayısında patlama yaşandı. Yapılan şey milletin duygularıyla alay etmeye döndü. Zaten lastik gibi uzatılan ve alt tarafı bir sayfalık kanun teklifi için aylardır ötelenen Meclis onayı yüzünden gerilen sinirler, yeni mağduriyetler yüzünden boşalma noktasına geldi.

Dünyada, çalışma süresi uzadıkça emeklilik maaşı düşürülen bizden daha garip bir sosyal güvenlik sistemi yoktur sanırım. Emekçilerin alınteriyle kazandığı maaşlarına hiç dokunamadan kesilen SGK ödemelerine karşılık, 2008 yılında yine reform etiketli zulüm düzenlemesi 5510 sayılı kanunla yapılan Aylık Maaş Oranları budaması o kadar yüksek oldu ki, bizzat kanunu çıkaran Hükümetin kendisi bile sosyal yardım seviyesine indirdiği bu maaşları ödemekten utanır hale geldiği için, seyyanen zam takviyesi yaparak en düşük emekli maaşını nihayetinde 5.500 TL seviyesinde tuturmaya başladı. Aslında seyyanen zam diye verdiği bir lütuf değil, aşırı kestiği aylıktan geriye bir miktar sus payı iadesi oldu.

EYT mevzusunun kardeş sorunlu akrabaları da var. Ayrıntılara giremesek de kısaca onları da anmış olalım:

1986'da çıkarılan staj ve çıraklık kanunu sonrasında stajyer öğrencilere yapılan yarı sigorta nitelikli sade sağlık sigortalarının, uzun süreli ölüm ve yaşlılık sigortası gibi işlem görmediği anlaşıncı, staj tarihi 1999 öncesi olduğu halde yok sayılanlar 2000 sonrası yaş hesabına tabi tutulduğundan, emeklilik yaşları bir anda 17 yıl fırlamış oldu. Onların talebi staj tarihinin sigorta başlangıcı sayılması ve gerekirse eksik kalan günler için prim borçlanma hakkının verilmesiydi. Bu arkadaşlara Staj Mağdurları diyoruz.

4447 sayılı kanunla emeklilik yaşı kadınlarda 58, erkeklerde 60'a yükseltildiği için işe yeni başlayanlar buna tabi oldu. 9 Eylül 1999 sonrası başlayanlar, sırf birkaç ay veya yıl farkı, hatta birkaç gün farkı yüzünden bu kadar yüksek bir yaş ilavesini haklı bulmuyor ve 1999 sonrası işe başlayanlar için de kademeli yaş sistemi getirilmesini talep ediyorlar. Bu arkadaşlara da 2000 sonrası Kademe Grubu diyoruz. Hatta kendi davaları için EMADDER adında dernek bile kurdular.

1999 öncesinde işçilerin boş veya uygunsuz kaldıkları dönemler de olabilir diye 25 yılda (erkekler) ödemeleri gerekli prim gün sayıları 5000 gün kabul edilmişti. Emekli Sandığına tabi devlet memurlarında iş güvencesi tam olduğu için tavizsiz 9.000 gün prim şartı konulmuştu. Çiftçi ve Esnaf olan tarım-ticaret ehli için işletilen Bağ-Kur'da ise tıpkı Emekli Sandığı mantığı ile, onlara her zaman para kazanan, zengin ve patron kişiler olduğu varsayımıyla yine tavizsiz 9.000 gün prim şartı

konulmuştı. Ancak bugünlerde görüp duyacağınız gibi, çiftçi ve esnaf kesiminin büyük bir bölümü 9.000 gün prim ödeme imkanı bulamayan, borçlu veya eksik günlü kalmış durumda. Onlar da biz devlet miyiz ki en ağır şartları dayatıyorsunuz, yanımızda çalışan işçilerden daha fakir günlerimiz, iflas hallerimiz de oluyor, bu kadar yüksek gün sayısı hiç adil değil diyorlar. Onların sendika yerine esnaf odaları var ama hemen hiçbir hayırları olmayıp tepelerinde yıllardır lüks ağalık yaşıyorlar. Yani Türkiye’de çiftçi ve esnaf Bağ-Kur’unun ne savunanı var, ne de hak arayanı. Bağ-Kur’lu vatandaşlarımız da ayrı bir mağdur grup oldu.

Kocaeli Gölçük Depremi sonrasında hizmet dışı kalan resmi kurumlar yüzünden Bağ-Kur tescili 9 Eylül 1999 sonrasında yapılanlar da hem Depremzede hem de geciken tescil mağdurları oldular ve EYT yasasından yararlanma imkanları kalmadı.

Kadınlarda sigorta öncesi doğum borçlanması bile haksızlıklar var. Hukukçu veya yurt dışında doktora yapan kadınlar şanslı ama diğerlerine bu hak tanınmıyor.

Nihayet başka bir mani veya kullanabilecekleri bahaneleri kalmaz ise, 28 Şubat 2023’de TBMM Genel Kuruluna EYT yasa teklifi gelecek inşAllah. Sayın Vekillerimizin ve hassaten İktidar partilerimizin dört gözle bekleyen EYT’li emekçi kardeşlerimizi daha fazla üzmeden 1999 öncesi haklarını eksiksiz iade etmelerini talep ediyor, en azından bu saatten sonra meseleyi siyaset üstü olarak değerlendirip kırdıkları kalpleri onarma fırsatı şeklinde kullanmalarını önemle tavsiye ediyoruz.

Emek Sömürüsü Yapan Kamu Olunca Kime Ne Diyelim?

Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde yaklaşık 22 yıldır süregelen ücretli öğretmenlik modeliyle yapılan

haksızlıkları önceki yazılarımda işlemiştim.

Henüz bilmeyenler için kısa bir özet geçerse; Ücretli Öğretmenlik, aslında beklenmeyen ani ve acil durumlar nedeniyle öğretmensiz kalan öğrencileri mağdur etmemek için bölgede bulunan öğretmen adaylarını, onlar da yoksa en yakın kişileri ders saati ücreti karşılığında eğitimde geçici görevlendirme için taşra teşkilatına verilen idari bir ruhsattır.

Ancak; Milli Eğitimin yeterli sayıda öğretmen alımına gitmemesi ve ataması yapıldığı halde çeşitli nedenlerle göreve başlamayan öğretmenlerin olması yüzünden, giderilemeyen ihtiyacın da karşılanması gerekiyordu. Milli Eğitimin taşra teşkilatı, geçici bir çözüm olan Ücretli Öğretmenlik statüsünü alternatif bir istihdam modeline çevirerek her derdine derman gibi tepe tepe kullanmaya başladı! İl/İlçe Milli Eğitim ve Okul Müdürleri ekonomik(!) ve pratik bir çözüm buldukları, Veliler de çocukları öğretmensiz kalmadığı için memnun ve mesut oldular. Veliler ve öğrencilerin çoğunluğu Ücretli Öğretmenlerin yaşadığı sorunlardan bihaber şekilde eksiksiz hizmet almaya devam ettiler.

Öğretmenlik şartlarını taşıyan adaylardan; KPSS puanı yüksek olduğu halde kontenjan açılmadığından atanamayanlar, atanan branşlarda yüksek rekabet nedeniyle dereceye giremeyenler vb. başta olmak üzere, Müdürlüklere başvuranlar içinden KPSS puanı, bölüm yetkinliği gibi kriterlerle (bazı yerlerde sosyal endikasyon dediğimiz torpille seçim iddiaları da var) seçilen öğretmenler ücretli sözleşmesi imzalayarak ağır şartlar ve yetersiz kazançlar sağlayan bu düzenin gönüllü kölesi oldular. Mesleklerini, çocukları ve memleketimizi sevdikleri için bile bile her zorluğa katlandılar. Öğretmen eksikliğini hissettirmeden, Milli Eğitim Bakanlığının aciziyetini belli etmeden, dağ-bayır uzak mecra dinlemeden gidip çalıştılar. Okullarımızdan Bayrağımızı indirmediler! Evlatlarımızın geleceğine ulvi bir emekle değer kattılar!

Ücretli öğretmenlerin ders saat ücretleri çok düşüktür. Haftalık 30 saat ödeme sınırları vardır. Metazori tutulan nöbetlerden ve rehberlik derslerinden ek ücret alamazlar. Ailede ölüm, hastalık, izin, resmi tatil vb. herhangi bir nedenle giremedikleri derslerin ücretleri de kesilir. İlk defa 6 Şubat depremleri sonrasında verilen 2 haftalık arada ders ücretlerinin ödeme kararı çıktı. SGK prim günleri asla tam yatırılmaz ve emeklilikleri hayal olur. İş güvenceleri yoktur. Okul Müdürlerinin keyfi kararıyla veya ansızın gelen bir kadrolu atamasıyla sözleşmeleri feshedilir. Yarından itibaren derse gelmeyin denilir. Kış ortasında bile işsiz kalabilirler. Bu güvensiz zemin, yöneticilerin suiistimaline, tacizine ve mobbing gibi eziyetlerine davetiye çıkarır. Diğer öğretmenler kendilerinden daha aşağıda görür, selam ve sosyal etkileşimden dahi kaçınır. Veliler ve onlardan duyup gören öğrenciler saygısız davranır, dalga geçer. Öğretmenlere verilen maddi ve manevi haklardan faydalanamazlar. Zaman geçtikçe ailevi sorumlulukları ve maddi bağımlılığı da artan ücretli öğretmenlerin, koruma kalkanları iyice düşer, her şeye istemeden de olsa eyvallah demek zorunda kalır, çaresizlikten katlanırlar.

Bu fiili emek sömürsünün sadece Milli Eğitimde olduğunu sanıyordum! Meğer başka kurumlarımızda da aynı sancı ve sıkıntılar yaşanıyormuş!

Milli Eğitim Bakanlığının Halk Eğitim Merkezlerinde emektar Usta Öğreticilerimiz, Diyanet İşleri Başkanlığında fahri Kur'an Kursu hocalarımız, en tuhafı da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığında çok sayıda meslekten çalışanlarımız aynı sömürü düzenine yakalanmış biçareler gibi dert yaşıyorlarmış! Şartlarında küçük farklar olsa da hepsi ortak ücret yetmezliği, eksik SGK primi, iş güvencesizliği, ölüm ve hastalık gibi hallerde dahi kesilen ücretler gibi sorunlarla yüzleşiyorlar.

Milli Eğitim ve Diyanet'in öğretmen, eğitmen, usta öğretici gibi eğitim odaklı sömürsünü anladım da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının psikolog, sosyolog, büro memuru, sosyal hizmet uzmanı, öğretmen, hemşire gibi temel meslek gruplarından 2800 kadar insanı, neredeyse 17 yıldır acımadan sömürdüğünü duyunca çok şaşırdım! Hadi canım o kadar da değildir desem de Aile Bakanlığının taşra teşkilatının hemen her biriminde bu personeli tepe tepe kullandığını, önemli komisyon ve kurul

gibi yerlerde dahi görev verdiğini öğrendim. Bakanlığın temel felsefesine kökten zıt kalan bu köleci zihniyetin, nasıl olup da bunca yıldır sürdüğünü anlamak mümkün değil! Zulmeden, sömüren, yetkisini kötüye kullanan Devletin Bakanlıkları ve Diyanet İşleri Başkanlığı gibi özel birimleri olursa, kime ne diyelim Allah aşkına!?

Sonuç olarak, saat ücretli ders veya hizmet alım şekli ancak kısa süreli ihtiyaçlar için makul ve gerekli olabilir. Aksi taktirde bizzat Devlet tarafından kaçak ve haksız personel istihdamına dönmüş olur. Devlet böyle yaparsa özel sektör geri kalır mı? Bu sömürüden onlar da cesaret alıp ileri gitmez mi? Tüm Bakanlık ve kurumlarımızda ücretli sistem için bir süre ve şart kısıtlaması getirilmelidir. Bu zamana kadar emekleri sömürülen ve mağdur edilen öğretmen veya personelin de liyakat esasına göre asli kadrolarına atamaları yapılmalıdır. Bu atamalar normal KPSS atama kontenjanlarından bağımsız yapılmalı ve zaten temsilen çalıştıkları kadrolar odaklı olmalıdır. Atamaya uygun olmayanların SGK eksiklerini tamamlama vb. iyileştirmeler ile en kısa sürede kurumlardan ilişkilerinin kesilmesi, hizmet akışını aksatmadan yerlerine atamaların yapılması sağlanmalıdır.

Erkeklere Düşmanlığınızın Bir Ölçüsü Yok mu?

Ülkemizin bir bölümü, akla hayale gelmeyecek bir yoğunlukta depremler silsilesi ile sarsıldı, yerle bir oldu 35 binin üzerinde insanımızın vefatına, 13,5 milyon bölge halkının etkilenmesine neden oldu. Yitirdiğimiz insanların inşallah ahiret şehidi olduklarına inanarak rahmetle anıyor, geride kalan yaralılarımıza acil hayırlı şifalar, bölge insanımıza ve Milletimize sabır ve başsağlığı diliyoruz. Yüce Rabbimiz bu afetlerle gelen imtihanını kolaylaştırsın, zorlukları rahmete tebdil eylesin, tekrarından Milletimizi muhafaza eylesin diye dua ediyoruz.

Bütün insanlığın yaşanan deprem felaketinin büyüklüğü ve etkisinin şiddeti nedeniyle dehşete düştüğü, dost-düşman etiketli her ülkenin kendince yardıma koştuğu, Milletimizin yekvücut olarak destansı bir dayanışma ve yardımlaşma örneklerini sergilediği bugünlerde feminist zihniyetin de asgari insanlık seviyesine çıkacağını umuyorduk. Ama fena halde yanılmışız! Kıyamet gününü

andıran bu hengame içinde devletin en hızlı ve güçlü şekilde çalışabilmesi için ilan edilen Olağanüstü Hal Durumu kararnamesinde bile erkeklere olan kin ve nefretlerini göstermenin yolunu buldular! Sayın Cumhurbaşkanımızın yoğunluktan dolayı belki de okuyamadan imzaladığını veya vekaleten imzalandığını düşündüğümüz 11 Şubat 2023 tarih ve 120 sayılı CB Kararnamesinde yargının geçici tatil edilmesiyle ilgili ifadelerin arasına **“Nafaka alacaklarına ilişkin icra takipleri hariç olmak üzere tüm icra ve iflas takipleri, taraf ve takip işlemleri, yeni icra ve iflas takip taleplerinin alınması, ihtiyati haciz kararlarının icra ve infazına ilişkin işlemler, 6/2/2023 tarihinden itibaren 6/4/2023 tarihine kadar **durur.**”** şeklinde erkeklere olan kin ve nefret duygularını ekletmeyi başarmışlar!

Sayın Cumhurbaşkanı ne zaman Milleti ile bütünleşme yolunda hayırlı bir adım atsa adeta onu boşa çıkaracak, insanların gönlüne kin ve nefret tohumları ekecek özel bir ekip çalışmasına şahit oluyoruz sanki. Ehliyet affı mevzusunda SÜDGE (Sürücü Davranışları Geliştirme Eğitimi) adlı eziyet uygulaması gibi örneklerde de bu etkileri izliyoruz.

Evi ocağı yıkılmış, belki de yurdundan zorunlu hicret etmiş, iş ve gelir güvencesi kalmamış, öz canından gayrı bir varlığı kalmamış depremzede insanlarımızı yine de haraç gibi süresiz nafaka işkencesine tabi tutmak, ödeyemeyecekleri belli olan bu kahır vergisini icra ile almaya kalkmak ve olmazsa hapse tıkmak ne demektir? Devletimiz fiilen feministlerin işgali, emir ve komutası altında gibi davranmaktan ne zaman vazgeçecek? Demek ki feminist kadın örgütleri başkanının “KADIN HAREKETİ OLARAK DEVLET MEKANİZMASINDAN DAHA GÜÇLÜYÜZ.” ve süresiz nafakanın iptali için “KANUN ÇIKSA BİLE UYGULATMAYIZ!” sözleri ne yazık ki içi boş tehditler değil, gerçeğin ta kendisi olan acı bir vaziyetmiş!

Ne OHAL ilan edilen 2-3 aylık dönemde, ne de sonrasında toparlanıp zaten zulüm ve haram olan süresiz nafakayı ödeyemeyeceği belli olan insanları icra ve hapis ile tehdit etmek kadim Devletimize ve Müslümanlardan olduğunu ifade eden Hükümetimize hiç yakışmıyor! Biz böyle değiliz! Ne yapılmak isteniyor? Deprem şartlarında can suyu niyetine her aileye verileceği söylenen 10-15 bin TL sosyal yardımdan bile faydalanamadan nafaka ödemeleri mi yapılsın? Devletimiz bu kadar mı çaresiz? Sosyal Devlet kendi görevini, boşanıp el olmuş insanların sırtına yükler mi? TMK’da olan 4. nafaka türü, yani Aile Yardımı nafakası neden hiç devreye alınmıyor? Erkeklere olan bu kin ve düşmanlığınızın bir sınırı var mı?

Sayın Cumhurbaşkanımız, şu afet günlerinde mazlum ve mağdur erkeklerin bağına zehirli bir hançer gibi sokulan bu nafaka kararnamesini lütfen düzeltiniz! Size bu kötü evrakı imzalatan ve halkı sizden soğutan kişi ve kurumlar hakkında gereğini yapınız. Bu vesile ile zaten kaldırmaya çok önceden söz verdiğiniz süresiz nafaka zulmünü de kökünden iptal ediniz. Mazlum ve mağdur depremzedeler başta olmak üzere insanlarımızın hayır dualarını almak için bu düzenlemeleri ivedilikle yaptırmanız lazım. Bizler de dilsiz şeytanlar gibi feminist işgalin hayırsız işlerine seyirci kalmamak adına yazıyor ve hatırlatıyoruz.

Yüce Allah kalplerimizi doğrulukta ve kendi yolunda buluştursun. AMİN!

Zor Ama Haklı Bir Talep: #EhliyetAffı

Ehliyet affı konusunda yazmaya niyetlenince zor ve tehlikeli sulara yüzmeye kalktığımın farkındayım. Mümkün olduğu kadar sade ve açık şekilde düşünce ve tespitlerimi paylaşmak isterim.

Önce kimlerin ehliyetine geçici veya sürekli el konuluyor kısaca hatırlayalım:

- 1-Aynı yıl içinde toplam 100 ceza puanı alanların,
  - 2-Ölümlü trafik kazalarında karışanların,
  - 3-Uyuşturucu madde etkisindeyken araç kullananların,
  - 4-Stajyer sürücü dönemindeyken toplam 75 ceza puanı alanların,
  - 5-Ehliyet geçerlilik süresi dolanların,
  - 6-Sağlık durumu sürücülüğe elvermeyecek şekilde kalıcı veya geçici bozulanların,
  - 7-Hız kurallarına tekrarlayan şekilde en az 5 kez uymayanların,
  - 8-Ölçülen değeri 0,50 promil ve üzerinde alkol aldığı tespit edilenlerin,
  - 9-Ehliyet kursunu ilk kez bitirdiğinde aldığı sertifikasını yasal süre içinde ehliyete çevirmeyenlerin,
- Ehliyetlerine 2 aydan başlayan ve süresiz iptale kadar değişen aralıklarda hak mahrumiyeti uygulanır.

Ayrıntılara girmeden hemen önce, sürücünün haksızlığı ispatlanmış bir şekilde ölümlü kazaya karışanlar, uyuşturucu etkisi altında araç kullananlar ve sağlığı sürüş emniyetini kaybedecek şekilde bozulanlar hakkındaki hüküm ve uygulamaların, ayrıca değerlendirmeye tabi tutulmadan devamından yana olduğumu belirtmeliyim.

Özellikle pandemi dönemindeki olağanüstü şartlar ve ekonomik zorluklar nedeniyle, sertifikasını resmi süresi içinde ehliyete çeviremediği için dosyası yananlara yönelik tek seferlik ehliyet affının da verilmesi gerektiğine de inanıyor, bu listedeki en masum grup olduklarını düşünüyorum.

2016 yılından önce alınan eski tip ehliyetlerin, 2022 yılı sonunda dolan yenileme süresi 2 yıl daha uzatıldığı için, yenileme gecikmesiyle ehliyet iptali sorunu yaşayan yoktur.

Asıl sıkıntılı konu alkollü araç kullanımı veya iddiasıdır. Alkollü araç kullanımı hakkında yaşanan haller ise şunlardır:

1-Rutin trafik kontrolü veya kaza sonucu, alkolmetre ile veya hastanede yapılan ölçümlerde kanda 0,50 promil ve üzeri alkol tespit edilmesi,

2-Polisin teklifine rağmen alkolmetreye üfleme sonucu tutanak ile alkollü kabul edilerek işlem yapılması,

3-Özellikle pandemi sırasında yoğunlaşan alkol bazlı el-yüz dezenfektanı kullanımı, ağız gargarası vb. bazı ilaçlar nedeniyle alkolmetrenin fiilen alkol içilmediği halde içilmiş gibi değer vermesi,

4-Nadir de olsa kalibrasyon ayarları bozulan bazı alkolmetre cihazlarının hatalı pozitif değer göstermesi,

Uygulama sırasında ölçülen veya tutanakla işlem yapılan değerlendirmeler hakkında ihtilaf olduğunda vatandaşın kendisini etkili savunma imkanı pek olmuyor. Çünkü işlemten hemen sonra hastaneye gidilerek alternatif ölçüm ve kan tahlili yapılsa bile bunlarla ilk işlemin kaldırılması veya düzeltilmesi imkansız derecede zor ve uzun sürüyor. Mahkemelerde şüpheden sanık yararlanır ilkesi pek dikkate alınmıyor. Resmi hastane raporu ile itiraz yolu fiili cezalandırma uygulamasını önlemediği için sonuçta pek bir anlamı kalmıyor.

Hastanede alkol ölçümleri konusunda da oturmuş bir standardın olmadığını görüyoruz. Alkolün alınmasından itibaren kanda tepe değerine ulaşması aşağı yukarı bellidir ama yıkıma uğrayarak azalma süresi ve kapasitesi her kişi için farklı olabiliyor. Hastanelerde ölçülen değerlerin üzerine hekimlerin arada geçen süreyi dikkate alarak ilave ettikleri yüzdelik değer bile farklılık gösteriyor. Kimisi yüzde 15, kimisi yüzde 30 gibi ilavelerde bulunuyor. Bu konuda netleşmek ve temel vücut ölçüleri dikkate alınarak sabit zaman-süre oranları kullanımına geçmek lazım.

Bütün uyarılara rağmen, kendi hayatını ve başkalarını da tehlikeye atarak alkollü araç kullandığı tespit edilen, bu kabahati tekrarlamasına ve kaza yapma durumuna göre 6 aydan 5 yıla kadar ehliyetine el konulan vatandaşlarımız da var. Ehliyetine el konulanlara uygulanan cezaların dışında bir de zorunlu **SÜDGE** (Sürücü Davranışları Geliştirme Eğitimi) meselesi var. Oldukça kısıtlı kapasitede, pahalı, ağır şartlar eşliğinde düzenlenen bu kurslar yüzünden, sürücüleri ıslah edip geliştirmesi beklenen eğitim uygulaması ağır bir işkenceye, sosyal ve ekonomik ıstıraba dönüşüyor.

Düşünün ki nüfusu 20 milyona dayanan koskoca İstanbul'da bile sadece 1 tane kurs merkezi var! İstanbul'da ister Avcılar'da, isterse Tuzla'da otursun, SÜDGE kaydı yaptırmak ve kursa katılmak için bütün sürücüler Zeytinburnu ilçesine gitmek zorunda! İlgili yönetmeliğe göre bu eğitim günde en fazla 6 saat, haftada 1 gün olmak şartı ile en az 4 hafta sürmek zorunda! Haftada 1 gün yapılması çalışanlar için kolaylık gibi düşünülebilir ama uygulaması asla öyle değil! Kurslar hafta içi mesai saatlerinde yapılıyor. Peş peşe 4 günde bitirilmesi de engellenerek eziyet gibi 4 hafta boyunca birer gün gelinmesi isteniyor. 4 haftalık kursun, 4 ayrı kurs gününde hastalık, cenaze vb. mücbir nedenle katılım mümkün olmadığına kurs hakkı yanıyor. Ders tekrarı veya erteleme mümkün olmuyor! Çünkü yönetmeliğe **"Eğitim programına hangi sebeple olursa olsun kesintisiz devam edilmesi esastır."** maddesi konulmuş! Yani o gün babanız da ölse cenazesini ortada bırakın, hastalıktan yataktan kalkamasanız da sürünerek çok daha kutsal ve önemli olan kursumuza gelin deniliyor!

SÜDGE kursları en az 4, en fazla 12 kişilik gruplar şeklinde açıldığı için, oldukça yetersiz kalan bir kapasite ile talebi karşılamaya çalışıyor. Henüz 2023 yılına yeni girdik ama mesela Ankara İl Sağlık Müdürlüğü sayfasında şöyle bir uyarı var: **"!! DUYURU !! 2023 SÜDGE Kayıtları için randevu başvuruları dolmuştur!"** Her şehirde tek yerde açılan, yetersiz kapasite yüzünden aylarca ve

bazen birkaç yıl bekletme sonucu, kanunla verilen ehliyetin alınma süresini ikiye üçe katlayarak aşırı hak mahrumiyetine neden olan, yüksek ücretleriyle (2022 yılı **2.860 TL**, 2023 yılı **6.375 TL**) ayrı bir derde dönen SÜDGE projesi, vatandaşa resmi eziyet ve işkence uygulaması olmuştur! Kanuni ceza süresi dolsa bile SÜDGE şartını sağlayamayan sürücülerin yasadışı ehliyetsiz araç kullanması adeta teşvik edilir hale gelmiştir!

Af konusundan önce tüm bu süreçlerin ıslah edilmesi şarttır. Yoksa her yıl aynı derdi çeken yeni mağdur grupları doğacaktır. Alkol tespitinde ve nihai kararda savunma hakkını gözeten, standartları oturmuş resmi hastane raporlarının yeterince dikkate alındığı, SÜDGE uygulamasının ayrıca cezalandırma sürecine dönüşmediği bir model kuralmalıyız! İnsanların sadece araç kullanırken değil, normal hayatta da alkol kullanımından kendi isteği ile kaçınacağı şuuru ilkokuldan itibaren verilecek nitelikli eğitimlerle kazandırmalıyız. Alkol kullanmanın maddi zararlarını ve manevi sonuçlarını daha güzel işlemeliyiz. Alkole erişimi sıkı kontrol altına almalı, sahte içkicilere cinayete teşebbüs cezası vermeli, yerli yapımlarda alkol kullanımını özendiren senaryolara yasaklama veya teşviklerden men gibi yaptırımlar getirmeliyiz.

Bu son paragrafı yazarken zorlansam da kabahat ve cezalandırmada bütün ölçüler kaçtığı için, alkolden dolayı ehliyetine el konulan sürücülere yukarıdaki detaylara istinaden bir defalığına şartlı ehliyet affı verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bu şart, tıpkı adli suçlarda kullanılan **HAGB** (hükmün açıklanmasının geriye bırakılması) gibi aynı kabahatin tekrarında kanunda verilen cezalandırma ölçülerinin en az 2 veya 3 misli ile uygulanması gibi sıkı ve ağır bir ifade ile hükme bağlanmalıdır. Özellikle hayatını ve ailesini geçindirmesi doğrudan araç kullanımına bağlı olan vatandaşlar için, bu süreç adeta sosyal ve ekonomik idama dönüştüğünden, pişmanlık ve muhtaçlıkla yükselen feryatlarına sağır ve dilsiz kalamazdım. Toplumda her kesimin müjde haberleriyle umut tazelediği bu günlerde, sayıları bir milyonu aşan yasaklı sürücüler ve aileleri için de bir müjde haberinin elzem olduğuna inanıyor, konuyu yetkili büyüklerimizin irfan ve vicdanına havale ediyorum.